

## 1 DC gramatiky v Prologu (DCG)

**Příklad 1.1:** Chceme vytvořit gramatiku rozpoznávající/generující jazyk  $a^{2n}$  pro  $n > 0$ . Rozeberte chování následujících gramatik.

1.  
`s --> s, [a,a].`  
`s --> [].`

2.  
`s --> [a,a].`  
`s --> s, [a,a].`

3.  
`s --> [a,a].`  
`s --> [a,a], s.`

Jak bude vypadat prologovský program reprezentující správnou verzi této gramatiky?

### Řešení 1.1:

Gramatika č. 1 vždy cyklí (pro rozpoznávání i generování).

Gramatika č. 2 dokáže jazyk generovat a správně skončí pro slova patřící do jazyka, ale cyklí pro slova, která do jazyka nepatří.

Gramatika č. 3 funguje vždy korektně.

Program pro správnou verzi:

```
s([a, a|A], A).
s([a, a|A], B) :- s(A, B).
```

□

**Příklad 1.2:** Napište DC gramatiku pro rozpoznávání i generování (kontextového) jazyka  $a^n b^n c^n$  pro  $n \geq 0$  tak, aby k vygenerovanému/rozpoznanému slovu vracela i příslušné  $n$ .

### Řešení 1.2:

```
abc(N) --> a(0,N), b(N), c(N).
a(N,N) --> [].
a(N,V) --> [a], {N1 is N + 1}, a(N1,V).
b(0) --> [].
b(N) --> [b], {N > 0, N1 is N - 1}, b(N1).
c(0) --> [].
c(N) --> [c], {N > 0, N1 is N - 1}, c(N1).
```

□

**Příklad 1.3:** Napište DC gramatiku pro rozpoznávání korektních postfixových aritmetických výrazů obsahujících operátory  $+$ ,  $-$  a nezáporná celá čísla. Pro zjednodušení je možné, aby gramatika rozpoznala i samostatné číslo.

Gramatika by například měla rozpoznat výraz  $5\ 2\ -\ 4\ 3\ 2\ -\ +\ +$ . Předpokládejte, že výrazy jsou již reprezentovány jako odpovídající seznamy terminálů, tj. pro uvedený výraz  $[5, 2, '-', 4, 3, 2, '-', '+', '+']$ .

Rozšiřte vytvořenou gramatiku tak, aby rozpoznatý výraz i vyhodnotila. Dále rozšiřte gramatiku tak, aby vrátila jako jeden z argumentů i syntaktický strom provedené analýzy (parse tree).

**Řešení 1.3:** Snadno navrhneme levorekurzivní gramatiku (která by v Prologu nefungovala):

```
e --> f.
e --> e, e, ['+'].
e --> e, e, ['-'].
f --> [X], {integer(X)}.
```

a z ní dostaneme odstraněním levé rekurze požadovanou funkční gramatiku pro rozpoznávání:

```
e --> f, e1.
e1 --> [].
e1 --> e, ['+'], e1.
e1 --> e, ['-'], e1.
f --> [X], {integer(X)}.
```

Rozšíření gramatiky o vyhodnocování:

```
e(Y) --> f(X), e1(X,Y).
e1(X,Y) --> [], {X=Y}.
e1(X,Y) --> e(V), ['+'], {W is X+V}, e1(W,Y).
e1(X,Y) --> e(V), ['-'], {W is X-V}, e1(W,Y).
f(X) --> [X], {integer(X)}.
```

Rozšíření gramatiky o argument zachycující strom analýzy:

```
e(T,Y) --> f(Z,X), e1(Z,T,X,Y).
e1(Z,T,X,Y) --> [], {Z=T,X=Y}.
e1(Z,T,X,Y) --> e(T1,V), ['+'], {W is X+V, T2=plus(Z,T1)}, e1(T2,T,W,Y).
e1(Z,T,X,Y) --> e(T1,V), ['-'], {W is X-V, T2=minus(Z,T1)}, e1(T2,T,W,Y).
f(Z,X) --> [X], {integer(X), Z=leaf(X)}.
```

□